

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

# ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ  
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Η'. - ΤΕΥΧ. Α' ΚΑΙ Β'.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Οὗτος ἔστι περὶ τοῦ ἄνθρωπου ἀσθενέστερος  
βουλεύσαστο ἢ περὶ παιδείας καὶ ἀγῶν καὶ  
τῶν αὐτοῦ εἰκείων. (Πλάτ. Θεάγης).



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1885



# ΠΛΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ Η'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.  
1885

ΤΕΥΧ. Γ' ΚΑΙ Δ'.

## ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ.

### ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΥΠΟ Α. Κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

(Συνέχεια ἴδε εἰς προηγ. τεύχος).

Αἱ ἄνωτέρω παραδόσεις καὶ πρακτικαὶ ἐξασκήσεις καθὼς καὶ τα ἀπαιτούμενα φυσικὰ καὶ φυσικοῖστορικὰ μαθήματα ἀποτελοῦσιν ὅμοσ τὴν διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη. Τὰ δὲ ἀπαραίτητα φυσικὰ καὶ φυσικοῖστορικὰ μαθήματα, εἰς ὧν τὴν ἀκρόασιν ὑποχρεοῦνται οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς, εἰ καὶ παραδίδονται ὑπὸ καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, εἰσὶ τὰ ἐξῆς·

11. Γενική βοτανική τρεῖς ὥρας τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν.
12. Εἰδικὴ βοτανικὴ τρεῖς ὥρας κατὰ τὴν θερινὴν ἑξαμηνίαν.
13. Ὁρυκτολογία πέντε ὥρας τὴν θερινὴν ἑξαμηνίαν.
14. Ζωολογία πέντε ὥρας τὴν θερινὴν ἑξαμηνίαν.
15. Πειραματικὴ φυσικὴ πέντε ὥρας καθ' ὅλον τὸ ἔτος.
16. Ἀνόργανος χημεία πέντε ὥρας κατὰ τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν.
17. Ὁργανικὴ χημεία πέντε ὥρας κατὰ τὴν θερινὴν ἑξαμηνίαν.
18. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις ἐν τῇ φυσιολογικῇ χημείᾳ ἢτοι παρασκευὴ φυσιολογικῶν σκευασιῶν, ἕξ ὥρας.
- Κατὰ δὲ τὰ τρία τελευταῖα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως τῶν ἀκροατῶν τῆς ἰατρικῆς αἱ ἐπόμεναι παραδόσεις καὶ ἀσκήσεις συμπληροῦσι τὴν συστηματικὴν διδασκαλίαν.
19. Γενικὴ παθολογία καὶ θεραπευτικὴ πεντάωρος τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν.
20. Φαρμακολογία πεντάωρος τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν.
21. Παθολογικὴ ἀνατομία πεντάωρος καθ' ὅλον τὸ ἔτος.
22. Παθολογικὴ ἱστολογία τρίωρος κατὰ τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν· μὴ ὑπάρχοντος δὲ εἰδικοῦ καθηγητοῦ δύνανται αἱ παραδόσεις αὗται νὰ συγχωνευθῶσι πρὸς τὰς τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας ἐπεκτεινομένου τοῦ μαθήματος τούτου.
23. Παθολογικοανατομικαὶ ἀσκήσεις τρίωροι καθ' ὅλον τὸ ἔτος.
24. Παθολογικοἱστολογικαὶ ἀσκήσεις τρίωροι ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν.
- 25\*. Πρακτικαὶ ὁδηγίαι εἰς τὴν φυσικὴν ἐξέτασιν τῶν ἀσθενῶν. Τὸ μάθημα τοῦτο θέλει διδάσκεσθαι ἀντὶ διδάκτρων πεντάωρου παραδόσεως κατὰ περίοδον ἕξ ἑβδομάδων ἢ καθ' ὅλην τὴν ἑξαμηνίαν μὲ τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ὡρῶν.
26. Εἰδικὴ παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ τῶν ἐσωτερικῶν νοσημάτων· δεκάωρον ἐπὶ τέσσαρας ἑξαμηνίας.
27. Εἰδικὴ χειρουργικὴ παθολογία δεκάωρον ἐπὶ τέσσαρας ἑξαμηνίας.
- 28\* Γυναικολογία καὶ μαιευτικὴ, παράδοσις καὶ κλινικὴ δεκάω-

ρος ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ἀπόκειται τοῖς σχετικοῖς καθηγηταῖς νὰ διαιρέσωσι τὴν διδασκαλίαν τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐπιστημῶν ἐντὸς τῶν ὠρισμένων τούτων ὁρίων εἰς θεωρητικὴν παράδοσιν καὶ εἰς κλινικὴν ἐξάσκησιν ἢτοι ἐφαρμογὴν. Αἱ τέσσαρες αὗται κλινικαὶ δὲν δύνανται νὰ συμπέσωσι κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας, ἵνα μὴ παρακωλυθῶσιν οἱ φοιτηταὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν κλινικῶν, ἃς ὀφείλουσι νὰ ἐπισκέπτονται κατὰ τὴν αὐτὴν ἑξαμηνίαν.

30\* Χειρουργικαὶ ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις ἀντὶ διδάκτρων ἑξαώρου μαθήματος εἴτε κατὰ περίοδον ἕξ ἐβδομάδων, εἴτε κατὰ μίαν ὅλην ἑξαμηνίαν μὲ τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ὡρῶν.

31\* Χειρουργικὴ ἐγχειριστικὴ καὶ ἐπιδεσμολογία περιλαμβανομένης καὶ τῆς χειρουργικῆς ἐν πολέμῳ, μάθημα τελούμενον κατὰ περίοδον τοῦλάχιστον ἕξ ἐβδομάδων ἢ ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν μὲ τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ὡρῶν καὶ ἀντὶ διδάκτρων ἑξαώρου παραδόσεως. Αἱ ἀσκήσεις αὗται θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι εἴτε ἐν τῷ ἀνατομείῳ, εἴτε ἐν τῷ ἐγχειριστικῷ παραρτήματι τοῦ νοσοκομείου.

32\* Ἀσκήσεις ἐν τῇ μαιευτικῇ ἐγχειριστικῇ ἀντὶ διδάκτρων πεντάωρου παραδόσεως, εἴτε κατὰ περίοδον ἕξ ἐβδομάδων, εἴτε ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν μὲ τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ὡρῶν.

33\* Κλινικὴ τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν πεντάωρος ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν.

34\* Κλινικὴ τῶν συφιλιτικῶν νοσημάτων τρίωρος ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν.

35\* Κλινικὴ τῶν δερματικῶν νοσημάτων τρίωρος ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν.

36\* Δικασικὴ ἰατρικὴ πεντάωρος κατὰ τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν.

37. Ἰατροδικαστικαὶ ἐξασκήσεις δίωροι ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν.

Αἱ ἀνωτέρω ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν προσδιορισθεῖσαι κλινικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἀσκήσεις, αἵτινες ἐσημειώθησαν δι' ἀστερίσκων, θέλουσιν οὐχ ἦττον ἐκτελεῖσθαι παρὰ τῶν οικείων καθηγητῶν τὸν τε χειμῶνα καὶ τὸ θέρος, ἵνα ἐλευθέρως ἐκλέξωσιν οἱ φοιτηταὶ τὴν ἑξαμηνίαν, καθ' ἣν θέλουσιν ἀσκηθῆ καὶ ὅπως προληφθῆ ὑπερβο-

λικὸς ἀριθμὸς συμμετεχόντων ἀκροατῶν. Διὰ τῶν ἀνωτέρων συστημάτων παραδόσεως καὶ πρακτικῶν ἀσκήσεων παρέχονται τοῖς φοιτηταῖς τὰ μέσα πρὸς ἐκμάθησιν παντὸς τοῦ πρὸς ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ἀπαιτουμένου· οὐχ ἥττον ὁμως ἀπαιτεῖται ἢ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διδασκαλία ὅσον ἔνεστι πλειοτέρων ἐιδικῶν μαθημάτων, ἵνα ἐν αὐτοῖς ἀποκτήσωσι γνώσεις ἐιδικὰς καὶ παρορμηθῶσιν εἰς τὴν φοίτησιν τῶν μαθημάτων τούτων. Συνιστᾶται τῇ ὀλομελείᾳ τῶν καθηγητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς νὰ ἐκπονήσωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τῶν παραδόσεων καὶ τακτικῶν ἀσκήσεων, εἰς ὧν τὴν ἐκτέλεσιν ἀντὶ τοῦ νομίμου ἐλαχίστου τῶν διδάκτρων ὑποχρεοῦνται οὗτοι, πίνακα τῶν σπουδῶν χρησιμεύοντα τοῖς φοιτηταῖς τῆς ἰατρικῆς ὡς ὁδηγὸς κατὰ τὴν πορείαν τῶν σπουδῶν αὐτῶν, ὅστις θέλει τυπωθῆ τῇ δαπάνῃ τοῦ πανεπιστημίου καὶ διανεμηθῆ αὐτοῖς δωρεὰν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν. Προηγουμένως θέλει σταλῆ ἀντίτυπον τοῦ πίνακος τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ὡς παράδειγμα καταλλήλου διανομῆς τῆς ἀνωτέρω διδακτικῆς ὕλης χρησιμευσάτω ὁ ἐπόμενος πίναξ:

Α'. Ἑξαμηνία.

Συστηματικὴ ἀνατομία α'. μέρος. — Πειραματικὴ φυσικὴ α'. μέρος. — Ἀνόργανος χημεία. — Γενικὴ βοτανικὴ. — Ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις.

Β'. Ἑξαμηνία.

Συστηματικὴ ἀνατομία β' μέρος. — Πειραματικὴ φυσικὴ β' μέρ. Ὀργανικὴ χημεία. — Εἰδικὴ βοτανικὴ. — Ὀρυκτολογία. — Πρακτικαὶ ἀσκήσεις τῆς χρήσεως τοῦ μικροσκοπίου.

Γ'. Ἑξαμηνία.

Φυσιολογία α' μέρος. — Ἱστολογία. — Ἐφηρμοσμένη ἰατρικὴ χημεία. — Ζωολογία. — Ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις.

Δ'. Ἑξαμηνία.

Φυσιολογία β' μέρος. — Ἐμβρυολογία. — Φυσιολογικαὶ ἀσκήσεις. — Ἱστολογικαὶ ἀσκήσεις. — Ἰατροχημικαὶ ἀσκήσεις.

## Ε'. Ἑξαμηνία.

Γενική παθολογία καὶ θεραπευτική.—Φαρμακολογία.— Παθολογική ἀνατομία α'. μέρος.—Παθολογική ιστολογία.—Παθολογικαὶ ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις.— Πρακτικαὶ ὁδηγίαι εἰς τὴν φυσικὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς.

## Σ'. Ἑξαμηνία.

Παθολογική ἀνατομία β' μέρος.—Θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ τῶν ἐσωτερικῶν ἀσθενειῶν.—Εἰδικὴ χειρουργικὴ παθολογία.— Χειρουργικὴ κλινικὴ.—Παθολογικαὶ ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις.— Παθολογικαὶ ιστολογικαὶ ἀσκήσεις.

## Ζ'. Ἑξαμηνία.

Εἰδικὴ παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ τῶν ἐσωτερικῶν νοσημάτων.—Εἰδικὴ χειρουργικὴ παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ.—Χειρουργικαὶ ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις.— Χειρουργικὴ ἐπιδεσμολογία.

## Η'. Ἑξαμηνία.

Εἰδικὴ παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ τῶν ἐσωτερικῶν νοσημάτων.—Εἰδικὴ χειρουργικὴ παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ.—Παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ τῶν νοσημάτων τοῦ ὀφθαλμοῦ.—Χειρουργικαὶ ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις.— Χειρουργικὴ ἐπιδεσμολογία.

## Θ'. Ἑξαμηνία.

Εἰδικὴ παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ τῶν ἐσωτερικῶν νοσημάτων.—Εἰδικὴ χειρουργικὴ παθολογία, θεραπευτικὴ καὶ κλινικὴ.—Γυναικολογία καὶ μαιευτικαὶ παραδόσεις καὶ κλινικὴ.— Ἱατροδικαστικὴ.—Μαιευτικὴ ἐγχειριστικὴ.— Ἱατροδικαστικαὶ ἀσκήσεις.

## Ι'. Ἑξαμηνία.

Κλινικὴ τῶν νοσημάτων τῶν παίδων.—Κλινικὴ τῶν δερματικῶν νοσημάτων.—Κλινικὴ τῶν σφιλιτικῶν νοσημάτων.—Γυναικολογία καὶ μαιευτικαὶ ἀσκήσεις καὶ κλινικαί.—Μαιευτικὴ ἐγχειριστικὴ.—Ἱατροδικαστικαὶ ἀσκήσεις.

Προκειμένου νὰ συνταχθῆ ἢ νὰ τροποποιηθῆ τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα τῆς ἀκροάσεως τῶν παραδόσεων τῆς ἰατρικῆς σχολῆς συγκαλοῦνται εἰς κοινὴν συνεδρίασιν ἅπαντες οἱ τε τακτικοὶ, ἔκτακτοι καὶ ἐπίτιμοι καθηγηταί, οἵτινες εἴτε ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν ὑποχρεοῦνται εἴτε προσφέρονται νὰ ἀναλάβωσι μίαν ἐκ τῶν ἀνωτέρω διαγεγραμμένων παραδόσεων ἢ πρακτικῶν ἀσκήσεων ἀντὶ τοῦ νομίμου ἐλαχίστου τῶν διδάκτρων· καὶ πρῶτον μὲν θέλει ὀρίζεσθαι ἡ τάξις τῶν διαφόρων μαθημάτων τούτων ὡς καὶ τῶν φυσικῶν καὶ φυσικοῖστορικῶν παραδόσεων, εἶτα δὲ θέλουσι προσαρτᾶσθαι καὶ παρεντίθεσθαι αἱ λοιπαὶ καὶ εἰδικώτεραι παραδόσεις, ὧν ἀνωτέρω δὲν ἐγένετο μνεῖα ἰδιαιτέρως.

## B'.

*Διάταγμα τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1872 περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διαφοριθμίσεως τῶν πρακτικῶν ἐξετάσεων κατὰ τὰς ἰατρικὰς αὐστηρὰς δοκιμασίας.*

## 1. Ἀνατομία.

Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις ἐκ τῆς ἀνατομίας τελοῦνται δημοσίᾳ, εἴτε ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς ἀνατομίας, εἴτε ἐν τῷ χώρῳ τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων. Κατ' αὐτὰς ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ:

α'. Τὰς ὀστεολογικὰς αὐτοῦ γνώσεις. Ἀπαιτεῖται δηλαδὴ παρ' αὐτοῦ ἡ ἐντελής περιγραφή καὶ ὀνοματοθεσία τῶν μερῶν τοῦ σκελετοῦ ἢ καὶ τμημάτων αὐτοῦ καὶ παρασκευασμάτων, ἢ ἀναγνώρισις τῶν ἐπιδεικνυομένων αὐτῷ ὀστέων ἢ καὶ τεμαχίων αὐτῶν καὶ ἡ διάκρισις αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ γένος· ἔτι δὲ νὰ γινώσκη καλῶς τὸν σχηματισμὸν καὶ ὄργανισμὸν τῶν διαφόρων ἄρθρων.

β'. Τὰς γνώσεις ἐκ τῆς τοπογραφικῆς ἀνατομίας. Ὅφειλει δηλαδὴ ὁ ὑποψήφιος παρόντος τοῦ ἐξεταστοῦ νὰ παρασκευάσῃ ἐκ προσφάτων ἢ παρεσκευασμένων πτωμάτων ἢ ἐκ μερῶν αὐτῶν παρασκεύασμα μοίρας τινὸς ἢ διαμερίσματος τοῦ σώματος, προσέτι δὲ νὰ ἀνοίξῃ κοιλότητά τινα τοῦ σώματος καὶ νὰ ἐξαγάγῃ καὶ περιγράψῃ ἐκ τοῦ προχείρου τὰ ἀπογυμνωθέντα αὐτοῦ ὄργανα.

γ'. Οφείλει νὰ κατονομάσῃ τὴν πορείαν καὶ τὴν θέσιν τῶν διαφόρων ἀγγείων καὶ νεύρων, νὰ ἀνεύρη αὐτὰ διὰ τῆς συντομωτέρας ἀνατομικῆς ὁδοῦ καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οὐ μόνον γινώσκει τὴν σύνθεσιν τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος, ἀλλ' ὅτι γνωρίζει καὶ τὰς διαστάσεις καὶ τὸ σχῆμα αὐτῶν ἀκριβῶς. Δύναται ὁ ἐξεταστὴς νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ ἀπαντήσεις εἰς ιστολογικὰς ἐρωτήσεις καὶ τὴν παρασκευὴν ἢ περιγραφὴν μικροσκοπικῶν παρασκευασμάτων.

### 2. Φυσιολογία.

Κατὰ τὰς πρακτικὰς ἐξετάσεις ἐκ τῆς φυσιολογίας ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι κατέχει τὴν θεωρίαν καὶ κατασκευὴν τῶν φυσικῶν ὀργάνων, ἅτινα ὁ ἰατρὸς μεταχειρίζεται εἰς διαγνωστικούς καὶ θεραπευτικούς σκοπούς καὶ ὅτι γνωρίζει τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς φυσιολογίας. Προσέτι δὲ θέλει παράσχῃ ἐπαρκῆ τεκμήρια ὅτι γινώσκει τὰς ἀπλουστέρας μεθόδους τῆς χημικῆς ἀναλύσεως ἐκκρίσεων καὶ ἀποκρίσεων, ἐφ' ὅσον αὗται ἔχουσι διαγνωστικὴν σπουδαιότητα. Ἐὰν δὲ ἡ ιστολογία δὲν ἀποτελῇ ἴδιον ἀντικείμενον τῆς πρακτικῆς ἐξετάσεως τῆς ἀνατομίας, ἀποτείνονται τῷ ὑποψηφίῳ καὶ ἐρωτήσεις ἐκ τῆς ιστολογίας, δι' ὧν θέλει καταδείξῃ ὅτι γνωρίζει τοὺς σπουδαιότερους ἰστοὺς τοῦ ἀνθρώπινου σώματος καὶ ἀναγνωρίζει διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὰ ἐν ταῖς ἐκκρίσεσι καὶ ἀποκρίσεσιν ἐνυπάρχοντα στοιχεῖα. Ἐν ἀνάγκῃ ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὴν παρασκευὴν ἢ τὴν περιγραφὴν ιστολογικοῦ τινος παρασκευάσματος.

### 3. Παθολογικὴ ἀνατομία.

Ἀντικείμενον τῆς πρακτικῆς ἐξετάσεως ἐκ τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας εἶναι ἡ διάγνωσις νοσησάντων ὀργάνων καὶ ἰστῶν καὶ ἡ ἱστολογημένη ἐπεξήγησις τῶν ἀλλοιώσεων αὐτῶν ἐπὶ προσφάτων πτωμάτων ἢ ἐπὶ παρασκευασμάτων τῶν ὑφισταμένων συλλογῶν, ἔτι δὲ ἡ ἀνατομία κοιλότητός τινος τοῦ σώματος καὶ ἡ περιγραφὴ τῆς κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀπογυμνωθέντων σπλάγχνων καταλλήλου πορείας, ὡς καὶ ἡ περιγραφὴ τῶν εἰδικῶν μεθόδων ἐξετάσεως ὠρισμένων ὀργάνων.



## 4. Νοσολογία ἢ παθολογία.

Ἀντικείμενον τῆς πρακτικῆς ἐξετάσεως τῆς ἐσωτερικῆς παθολογίας εἶναι ἅπαν τὸ πεδίον τῆς ειδικῆς παθολογίας καὶ θεραπευτικῆς ἐσωτερικῶν νοσημάτων ὡς ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς, ὡς καὶ ἡ σημειωτικὴ καὶ διαγνωστικὴ. Κατ' ἀκολουθίαν ὀφείλει ὁ ὑποψήφιος νὰ ὀρίσῃ ἄνευ τινὸς βοηθήματος ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων αὐτῷ ἀσθενῶν τὴν ἀνάμνησιν, νὰ διεξαγάγῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς, νὰ ὑποδείξῃ συνεπεῖα αὐτῆς τὴν διάγνωσιν, νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὴν κατ' ἐνστάσεων προβαλλομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐξεταστοῦ καὶ νὰ διαγράψῃ τὴν θεραπείαν.

## 5. Χειρουργικὴ.

Διαιρεῖται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις ἐκ τῆς χειρουργικῆς εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς καὶ εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ τοῦ πτώματος.

α'. Ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς ὀφείλει κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης νὰ ἐκτελέσῃ δι' ὄλων τῶν βοηθημάτων τῆς ἐπιστήμης τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ, νὰ περιγράψῃ τὴν οὕτω προκύψασαν κλινικὴν εἰκόνα τῆς νόσου καὶ νὰ διαγράψῃ τὴν κατάλληλον θεραπείαν. Ἐν ἀνάγκῃ θέλει ἐπιθέσῃ ἐπιδέσμους ἐπὶ πληγῶν ἢ καταγμάτων καὶ κοιλεπιδέσμους ἐπὶ ἀσθενοῦς ἢ ἐπὶ ἀνδρεικέλου· δύναται δὲ ἐπιμένοντος τοῦ ἐξεταστοῦ καὶ διὰ χειρουργικῶν ὀργάνων νὰ ἐνεργήσῃ εἴτε τὴν διάγνωσιν εἴτε τὰ τῆς θεραπείας.

β'. Ἐπὶ δὲ τοῦ πτώματος θέλει ἐκτελέσει ἐγχειρήσεις τινὰς, ἀφοῦ ἐκθέσῃ προηγουμένως τὴν ἀνατομίαν τοῦ χώρου τῆς ἐγχειρήσεως, τὰς ἐνδείξεις καὶ τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν τῶν εἴτε παρ' αὐτοῦ προτεινομένων εἴτε παρὰ τοῦ ἐξεταστοῦ ἀπαιτούμενων ἐγχειριστικῶν μεθόδων.

## 6. Ὀφθαλμοϊατρικὴ.

Ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις ἐκ τῆς ὀφθαλμοϊατρικῆς δὲν θέλει μόνον τελεῖσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πτώματος.

α'. Ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ κλινικῶς τὰ παρουσια-

ζόμενα νοσήματα, νὰ ἐπιδείξῃ τελειότητά τινα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὀργάνου τῆς ὀράσεως καὶ εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ ὀφθαλμικοῦ κατόπτρου.

β'. Ἐπὶ δὲ τοῦ πτώματος θέλει ἐκθέσει τὰς ἐνδείξεις καὶ τὴν μέθοδον τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐγχειρήσεως καὶ τὴν περὶ τὴν ἐγχειριστικὴν ἐπιτηδειότητα αὐτοῦ.

### 7. Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογία.

Καὶ ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων διαιρεῖται εἰς ἐξέτασιν ἀσθενούς καὶ εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτώματος.

α'. Ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ὑγιεῖς ἢ ἀσθενεῖς, ἐγκύους, λεχοῦς ἢ ἐκ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων πασχούσας γυναῖκας καὶ βρέφη, νὰ παραστῇ ὡς μάμος κατὰ τὸν τοκετὸν, νὰ ὀρίσῃ τὴν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν καὶ ἰδίως τὴν διὰ τῶν χειρῶν ἢ μαιευτικῶν ἐργαλείων ἐπέμβασιν τοῦ ἱατροῦ, ὡσάκις δὲ ὁ ἐξεταστὴς ἀπαιτήσῃ τοῦτο θέλει ἐφαρμόσῃ τὰ προφορικῶς λεγόμενα διὰ τῆς πράξεως ἐν τῷ μαιευτηρίῳ.

β'. Ἐπὶ δὲ τοῦ πτώματος ἢ ἐπὶ ἀνδρικήλου, θέλει ὀρίσει ὁ ὑποψήφιος τὰς διαφόρους τοῦ ἐμβρύου θέσεις, ἐκτελέσει τὰς μαιευτικὰς καὶ γυναικολογικὰς ἐξετάσεις, ἐγχειρήσεις καὶ καταμετρήσεις τῆς λεκάνης καὶ ἐκφέρει γνώμην ἐπὶ τῶν σχετικῶν ἐνδείξεων καὶ ἀντενδείξεων.

### Γενικαὶ διατάξεις.

Ἐπιτρέπεται τῷ ἐξεταστῇ κατὰ τὰς πρακτικὰς ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενούς ἐξετάσεις νὰ διεξαγάγῃ αὐτὰς εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ εἴτε καὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μαθήματος. Συνήθως δὲ θέλουσιν ἐπιδειχθῆ τῷ ὑποψηφίῳ πλείονες ἀσθενεῖς εἴτε κλινικοὶ εἴτε ambulants, εἴτε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴτε κατὰ τὸ διάστημα πλειοτέρων συνεχῶν ἡμερῶν. Μόνον δὲ ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῶν πρακτικῶν ἐξετάσεων θέλει διεξαχθῆ ἢ ἐξέτασις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἕνεκα τῆς κατὰ τὴν § 13 τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἱατρικῶν ἀυστηρῶν δοκιμασιῶν τῆς 15 Ἀπριλίου 1872 ἀπαραιτήτου καὶ ἀδιαλείπτου

παρουσίας τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

## Γ'.

*Διάταγμα τῆς 2 Ἰουλίου 1872 περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν αὐστηρῶν δοκιμασιῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.*

Καθιερωθέντος ὅτι ὁ διδακτορικὸς βαθμὸς εἶναι ἀξίωμα ἀκαδημαϊκόν, οὐτινος ἢ παροχὴ τεκμηριωτῶν γνώσεων εὐρείας καὶ βαθείας ἀναγομένης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἀπαιτεῖται ἡ ἐξέτασις, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας χορηγεῖται τὸ ἀξίωμα τοῦτο, νὰ ἦνε ἀπηλλαγμένη τῶν ἀξιώσεων ἐπὶ γενικωτέρας καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς οὕτως εἰπεῖν παιδείας, κατὰ τὰς πλείστας περιστάσεις ἀδιασπᾶστως ἠγνωμένης μετὰ τῆς ἐπιπολαιότητος, ἣτις οὐδόλως σκοπεῖται ὑπὸ τοῦ διδακτορικοῦ βαθμοῦ. Τούναντίον ὑποδεικνύει ὁ μέγας ὄγκος τῶν συγγενῶν ἐπιστημῶν, ὧν ἐκάστη σήμερον ἀποτελεῖ σημαντικὸν ἄθροισμα γνώσεων, ὅτι ἡ ἐξέτασις ὀφείλει νὰ περιορίζηται εἰς τὸ κύριον ἐκεῖνο μάθημα, ὅπερ αὐτὸς ὁ ὑποψήφιος κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ μελέτας ἐλευθέρως ἐξελέξατο. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ὀφείλει νὰ ἀπαιτηθῇ διὰ πάσης τῆς δυνατῆς αὐστηρότητος καὶ διὰ πάντων τῶν σχετικῶν μέσων τῆς ἐξετάσεως ἢ τελειότης τῶν γνώσεων ἐν τῷ περιορισμένῳ τούτῳ τῶν ἐπιστημῶν κύκλῳ.

Διὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου κατοχὴ ἀρκουσῶν πραγματικῶν γνώσεων, ἀλλὰ θέλει ἐπιστηθῇ ἢ προσοχῇ τῶν ἐξεταστῶν ἐπὶ τῶν τεκμηρίων, δι' ὧν θέλει καταδειχθῇ, ὅτι κατέχει τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον τῆς ἐν τινὶ κλάδῳ τῶν ἐπιστημῶν τελειοποιήσεως καὶ ὅτι δύναται μετ' αὐτοτελοῦς κρίσεως νὰ καταγίνηται καὶ νὰ προοδεύῃ ἐν αὐτῷ, προάγων οὕτω καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην. Τοῦτο ὅμως δι' οὐδενὸς ἄλλου μέσου τελειότερον δοκιμάζεται ἢ διὰ ἐπιστημονικῆς διατριβῆς περὶ θέματός τινος ἐκ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ σπουδῶν, τὸ ὁποῖον θέλει ἐλευθέρως ἐκλέξει καὶ συντάξῃ ὁ ὑποψήφιος· ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης θέλει γί-

νει καταφανές κατά πόσον δύναται νὰ μεταδώσῃ τὰς ἑαυτοῦ ιδέας ἐφαρμόζων λεκτικὸν καλλιπέες, κατάλληλον καὶ ἐμβριθές· διὰ τοῦτο ὁ κανονισμὸς τῶν αὐστηρῶν δοκιμασιῶν ἐξήρτησε τὴν εἰσοδὸν τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὰ ἐπόμενα στάδια τῶν ἐξετάσεων ἐκ τῆς κατὰ πάσας ταύτας τὰς διευθύνσεις γνησίας ἐπιστημονικῆς ἀξίας τῆς ὑποβαλλομένης πραγματείας. Εἶναι μὲν ἡ τύπωσις τῆς πραγματείας ταύτης ἐπιθυμητή, δὲν δύναται ὅμως νὰ λογισθῇ ὡς συνθήκη ὑποχρεωτική, διότι ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν ικανοποιεῖ ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐξεταστῶν κατὰ τὸν νόμον χωρὶς νὰ ἦναι ἀπαραίτητος ἡ τύπωσις αὐτῆς, δὲν ἦναι δὲ καὶ ἀξιοπρεπές νὰ ἐξαναγκάσῃ τις σοφὸν σωματεῖον, οἷον τὴν φιλοσοφικὴν σχολήν, ὅπως προκαλέσῃ περιττὰς δημοσιεύσεις καὶ ἐπιβαρύνῃ τοὺς ὑποψηφίους μὲ τὰ ἔξοδα τῆς τυπώσεως τοιαύτης συγγραφῆς· οὐχ ἤττον ὅμως θέλουσιν ἀπαιτήσῃ οἱ εἰσηγηταί, ὅπως ἡ ὑποβληθεῖσα πραγματεία ἐὰν δὲν ἦναι πάντοτε κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἀξία τυπώσεως, νὰ ἦναι ὅμως κατὰ τὸν τύπον αὐτῆς ἐξ ἅπαντος πάντοτε ικανὴ πρὸς τύπωσιν.

Τὸ θέμα τῆς πραγματείας, ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν κυρίαν ἐπιστήμην τοῦ ὑποψηφίου, ὀρίζει τὸ τμήμα τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἔχει νὰ γίνῃ ἡ προφορικὴ ἐξέτασις· διὰ τοῦτο ῥητῶς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κανονισμῷ τὸ περιλαμβάνον τὸ θέμα τῆς πραγματείας μάθημα ὡς κύριον μάθημα καὶ ὀρίζεται ἡ διάρκεια τῆς αὐστηρᾶς δοκιμασίας, καθ' ἣν ὁ ὑποψήφιος δίδει ἔλεγχον περὶ τῶν γνώσεων αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κύκλου τῆς πραγματείας, εἰς 2 ὥρας, ἐνῶ ἡ τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων εἶναι μόνον μία ὥρα. Ἐὰν δηλαδὴ τὸ θέμα τῆς πραγματείας ἀνήκει εἰς τινὰ κλάδον τῆς φιλοσοφίας θέλει ἐξετάζεσθαι ἢ μὲν φιλοσοφία 2 ὥρας, τὸ δὲ σύνολον τῶν μαθημάτων τοῦ παρὰ τοῦ ὑποψηφίου ἐκλεχθέντος τμήματος τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς μόνον 1 ὥραν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐξεταστῶν ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ κυρίου μαθήματος ἐμφιλοχωρεῖ τις διαφορὰ ὑπὲρ ἐκτενεστέρας μελέτης εἰδικοῦ τινος ἀντικειμένου, διότι ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑποψήφιον νὰ ὀρίσῃ τοῖς ἐξετασταῖς αὐτοῦ τὸ χωρίον τοῦ ὡς εἴρηται εἰδικοῦ μαθήματος εἰς τὸ

ὁποῖον περισσότερο κατέγεινεν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο γίνεται ἰδίως διὰ τῆς διατριβῆς καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἐξελεγχθῇ ἡ γνησιότης τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου συγγραφείσης πραγματείας, θέλουσιν ἀποτείνει οἱ ἐξετασταὶ τὰς ἐρωτήσεις αὐτῶν κατὰ πρῶτον ἐκ τοῦ ἀνωτέρου στενωτέρου κύκλου, κατόπιν δὲ θέλουσιν ἐκταθῆ καὶ εἰς τὰς πέραν τοῦ κύκλου τούτου ἀναγομένας γνώσεις τῆς ἐπιστήμης τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, διότι ἡ τελειότης τῶν γνώσεων τοῦ ὑποψηφίου ἐν τῇ ἐπιστήμῃ αὐτοῦ δὲν δύναται μονομερῶς μόνον νὰ ἐκδηλωθῇ, ἀλλὰ πρέπει ἰδίως νὰ διαλάμψη ἐκ τῆς οικειότητος αὐτοῦ ἐν ταῖς σχέσεσι τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτῇ κλάδους· τοῦτο προβλέπων ὁ κανονισμὸς ὥρισεν ἐν τῇ παραγράφῳ 5 ὑπὸ στοιχεῖον β. ὠρισμένα τμήματα τῶν ἐξετάσεων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐκλέξη ὁ ὑποψήφιος, ἵνα τοιουτοτρόπως συνδεθῇ ἡ ἐξέτασις τοῦ κυρίου μαθήματος πρὸς τὰς τῶν συγγενῶν ἐπιστημῶν. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἐξέτασις θέλει ἀποκαλύψει τὸν ἀληθῆ ἐπιστημονικὸν χαρακτήρα τῶν γνώσεων τοῦ ὑποψηφίου χωρὶς νὰ ἐπιζητῇ τὴν κατὰ πλάτος ἐκτασιν αὐτοῦ δαπάνη τῆς κατὰ βάθος ἐκτάσεως· οὕτω π. χ. δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ, ὅτι οὔτε λόγος καὶν δύναται νὰ γίνῃ περὶ ἀληθοῦς ἐπιστημονικότητος ἐν τῇ παιδείᾳ, ἐάν τις ὑποψήφιος γνωρίζῃ τὴν ἀρχαίαν κλασικὴν φιλολογίαν ἄνευ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας ἢ ἐάν θέλουσιν ἀφαιρεθῆ ἐκ τῶν ἐξετάσεων τῶν φυσιογραφικῶν ἐπιστημῶν αἱ τῶν μαθηματικῶν, τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας. Οὐχ ἥττον ὅμως περιορίζεσθω ἡ τῶν συγγενῶν μαθημάτων ἐξέτασις εἰς τὰς μετὰ τοῦ κυρίου μαθήματος σχέσεις αὐτῶν· ὑποψήφιος τις λ. χ. οὔτινος κύριον θέμα εἶναι ἡ ἱστορία καὶ ὅστις ἀναγκαίως θέλει ἐξετάζεσθαι ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἢ τῆς λατινικῆς φιλολογίας, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ πρὸ παντὸς τὴν ἰκανότητα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀναγνώσει ἐλληνικῶν ἢ λατινικῶν πηγῶν, χωρὶς νὰ εἰσέρχηται εἰς φιλολογικὰς λεπτομερείας. Ἀναλόγως δὲ θέλουσι βεβαιωθῆ οἱ ἐξετασταὶ τῶν μαθηματικῶν, ὅτι ὑποψήφιος τις τῆς φυσικῆς κατέχει ἐξ αὐτῶν ὅσα εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὰς ἐκ θεμελίων σπουδὰς τῆς φυσικῆς.

Ἄλλὰ καὶ οἱ μηδεμίαν τῶν ὑπὸ § 5 στοιγ. 6'. ἐκλεξάμενοι κυρίαν ἐπιστήμην ὑποψήφιοι ὀφείλουσι νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω τμημάτων· καὶ ἐνταῦθα πρωτεύει μὲν τὸ κύριον μάθημα, ἀλλ' ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ εἰδικοῦ τμήματος θέλουσι ληφθῆ τὰ βοηθητικὰ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ μαθήματα· ὑποψήφιος τις λ. χ. τῆς γερμανικῆς ἢ ἀνατολικῆς φιλολογίας, προσλαβὼν ὡς εἰδικὸν τμήμα τῆς αὐστηρᾶς αὐτοῦ δοκιμασίας τὴν κλασικὴν φιλολογίαν, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ἀρκούσαν μὲν γνωριμίαν πρὸς τὰς ἐπιστήμας ταύτας, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς εἰδικὴν κλασικὴν φιλολογίαν ἀπαραιτήτους λεπτομερείας. Ἡ δὲ ὑποχρεωτικὴ ἐξέτασις τῆς φιλοσοφίας καθιερώθη οὐ μόνον ὡς ἐξυπακουομένη κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἀλλὰ καὶ διότι ὡς ἐπιστήμη τῶν ἐπιστημῶν ὑποβάλλει ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς τὰς θεμελιώδεις ἰδέας καὶ μεθόδους πασῶν τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν, προοιμιάζει τὴν ἐμβριθεστέραν ἐξήγησιν τῶν βάσεων αὐτῶν καὶ εἰσάγει εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σχέσεως τῶν ἰδεῶν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος πρὸς τὰς παρ' αὐτοῦ ἀνευρεθείσας ἀληθείας. Τοσοῦτων ὑπαρχόντων συστημάτων φιλοσοφίας δὲν συσταίνεται ἢ εἰς τὸν ὑποψήφιον ἐπίδειξις διδακτικοῦ τινος συγγράμματος ἢ συστήματος, εἰς ὃ κατ' ἐξοχὴν θέλει ἐξετασθῆ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ ἀφίεται αὐτῷ πληρεστάτη ἐλευθερία· διαφέρει ὁμοίως ἐὰν ὁ ὑποψήφιος ᾔηται ὑποψήφιος διδάκτωρ αὐτῆς ταύτης τῆς φιλοσοφίας, ὅτε ἐννοεῖται ὅτι πρέπει ν' ἀποδείξῃ ὅτι κατέχει πάντα τὰ κυριώτερα φιλοσοφικὰ συστήματα.

Δ'.

*Διατάξεις περὶ τῶν ἐπὶ διπλώματι ἐξετάσεων τῶν φαρμακοποιῶν.  
Διάταγμα τῆς 14 Ἰουνίου 1859.*

I.

Κανονισμὸς σπουδῶν καὶ ἐξετάσεων ἐπὶ ἀποκτήσει τοῦ διπλώματος  
τῆς φαρμακευτικῆς (Magisterium Pharmaciae).

§ 1. Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀκολουθήσῃ ἐν πανεπιστημίῳ τῆς Αὐστρίας τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς καὶ νὰ λάβῃ δίπλωμα φαρμα-

κοποιοῦ ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ τὰς τέσσαρας πρώτας τάξεις τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ φέρῃ περὶ τούτου, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐπιτυχῶν αὐτοῦ ἐξετάσεων ἐκ τῶν μαθημάτων τῆς τετάρτης τάξεως, ἐπίσημον ἐνδεικτικόν· προσέτι δὲ θέλει προσαγάγει ἐνδεικτικόν, ὅτι ἐχρημάτισε βοηθὸς ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη μετὰ τὴν λήψιν τοῦ ἀνωτέρω ἐνδεικτικοῦ εἰς τι ἡμεδαπὸν φαρμακεῖον.

§ 2. Τὰ φαρμακευτικὰ μαθήματα διαρκούσι δύο ἔτη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, εἰσὶ δὲ ὑποχρεωτικὰ τὰ ἐξῆς·

Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει. — Φυσικὴ στοιχειώδης, ὀρυκτολογία τὴν χειμερινήν, ζωολογία καὶ βοτανικὴ τὴν θερινήν ἑξαμηνίαν. Γενικὴ ἀνόργανος καὶ ὀργανικὴ χημεία κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἑξαμηνίας· πάντα δὲ τὰ μαθήματα ταῦτα θέλουσιν εἶναι πεντάωρα καθ' ἑβδομάδα, μόνον δὲ ἡ διδασκομένη τὸ θέρος βοτανικὴ ὀκτάωρος.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει. — Φαρμακευτικὴ χημεία καὶ φαρμακογνωστικὴ κατὰ τον χειμῶνα· ἡ μὲν πρώτη πεντάωρος, ἡ δὲ δευτέρα τρίωρος καθ' ἑβδομάδα· ἔτι δὲ κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἑξαμηνίας πρακτικαὶ ἀσκήσεις ἐν τῷ χημείῳ τοῦλάχιστον ἐπὶ δέκα ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

§ 3. Οἱ ὑποψήφιοι θέλοντες νὰ ἀποκτήσωσι τὸ προκείμενον δίπλωμα ὀφείλουσι νὰ ὑποστῶσι τρεῖς αὐστηρὰς δοκιμασίας, ὧν δύο θεωρητικὰς καὶ μίαν πρακτικὴν.

Ἀντικείμενα τῆς πρώτης θεωρητικῆς αὐστηρᾶς δοκιμασίας εἰσὶ α'. στοιχειώδης φυσικὴ, β'. ζωολογία, γ'. βοτανικὴ, δ'. ὀρυκτολογία.

Τῆς δευτέρας ἤτοι πρακτικῆς αὐστηρᾶς δοκιμασίας α'. ἡ παρασκευὴ δύο φαρμακευτικῶν σκευασιῶν καὶ β'. ἡ ἐκτέλεσις πλήρους χημικῆς ἀναλύσεως.

Τῆς δὲ τρίτης θεωρητικῆς α'. φαρμακογνωστικὴ, β'. ἀνόργανος καὶ ὀργανικὴ χημεία, γ'. φαρμακευτικὴ χημεία καὶ δ'. συνταγολογία καὶ ἰατροφαρμακευτικαὶ διατάξεις.

§ 4. Ἡ μὲν πρώτη αὐστηρὰ δοκιμασία τελεῖται ἐνώπιον τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἡ δὲ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη ἐνώπιον τῆς ἰατρικῆς σχολῆς.

§ 5. Ἡ δήλωση πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὴν πρώτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν γίνεται δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν κοσμήτορα τῆς φιλοσοφικῆς, αἱ δὲ τῶν λοιπῶν δύο δοκιμασιῶν πρὸς τὸν κοσμήτορα τῆς ἰατρικῆς σχολῆς.

§ 6. Ἡ διάρκεια τῆς πρώτης καὶ τῆς τρίτης, τῶν καὶ θεωρητικῶν αὐστηρῶν δοκιμασιῶν, ὀρίζεται εἰς μίαν ὥραν καὶ ἡμίσειαν, διανεμηθησομένας ἐξ ἴσου παρὰ τοῦ προεδρεύοντος μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐξεταστῶν. Μόνον δὲ τότε ἐπιτρέπεται ἐλάττωσις τοῦ χρόνου τούτου καὶ ἐπὶ τῇ κοινῇ ἀποφάσει πάντων τῶν ἐξεταστῶν, ἐὰν ἐκ τῶν πρώτων ἀπαντήσεων τοῦ ὑποψηφίου γίνεται καταφανὴς ἢ ἀνάγκη τῆς ἀπορρίψεως αὐτοῦ· ἡ δὲ διάρκεια τῆς δευτέρας ἤτοι τῆς πρακτικῆς δοκιμασίας ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ εἴδους τῶν παρασκευασμάτων ἢ κατασκευῆ ἀνετέθη εἰς τὸν ὑποψήφιον.

§ 7. Κατὰ τὴν πρώτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν ἡ μὲν ὀρυκτολογία ἐξετάζεται προσαγομένων δειγμάτων ἐκ τῆς συλλογῆς, ἡ δὲ βοτανικὴ ὅσον τὸ δυνατόν ἐπὶ προσφάτων φυτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀπεξηραμένων.

§ 8. Ἡ πρακτικὴ αὐστηρὰ δοκιμασία τελεῖται ἐν τῷ χημείῳ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς χημείας καὶ τὴν διαλειμματικὴν παρουσίαν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς (δρα § 17), ἔτι δὲ παρόντων τῶν προφορικῶς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ παρευρίσκεσθαι δηλωσάντων φοιτητῶν τῆς φαρμακευτικῆς· θέμα τῆς ἐκτελεσθησομένης χημικῆς ἀναλύσεως ἔσται ἡ ἀνεύρεσις τῆς κατὰ ποιὸν συνθέσεως ἀγνώστου οὐσίας καὶ ὁ κατὰ ποσὸν προσδιορισμὸς τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν συστατικῶν αὐτῆς. Ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν αὐτοῦ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν περὶ αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ.

§ 9. Κατὰ δὲ τὴν τρίτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν ἡ φαρμακογνωστικὴ ἐξετάζεται ἐπὶ συλλογῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων· ὀφείλει δηλαδή ὁ ὑποψήφιος νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ διάφορα φάρμακα, νὰ χαρακτηρίσῃ τὰ γνωρίσματα τῆς ἀγνότητος αὐτῶν, τὰς συνήθεις παραλλαγὰς, ἀκαθαρσίας καὶ νοθεύσεις αὐτῶν δι' ἄλλων σωμάτων



καὶ νὰ ἐκθέσῃ πῶς ἀνιχνεύονται καὶ ἀποχωρίζονται αἱ παρείσακτοι αὐταὶ οὐσίαι.

§ 10. Ἐξεστὶ τῷ ὑποψηφίῳ νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν πρώτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν καὶ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου ἤδη σχολαστικοῦ ἔτους, ὀφείλει δὲ κατὰ τὴν σχετικὴν δήλωσιν α'. ν' ἀποδείξῃ ὅτι κέκτηται τὰ κατὰ τὴν § 1 ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς καὶ β'. νὰ προσαγάγῃ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἀκροάσεως πάντων τῶν μαθημάτων τοῦ πρώτου ἔτους.

§ 11. Ἡ δευτέρα τῶν αὐστηρῶν δοκιμασιῶν ἦτοι ἡ πρακτικὴ δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ δευτέρου φαρμακευτικοῦ ἔτους· συνοδεύεται ἡ σχετικὴ δήλωσις α'. δι' ἐνδεικτικοῦ ὅτι τὴν πρώτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν ἐπιτυχῶς ὑπέστη· β'. ὅτι ἐφοίτησε τακτικῶς εἰς τὰ μαθήματα καὶ τοῦ δευτέρου φαρμακευτικοῦ ἔτους καὶ γ'. ὅτι συμμετέσχεν ἐπιμελῶς τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων ἐν τῷ χειμῶν ἀπὸ τῆς ἐνάροξεως τῆς πρώτης ἐξαμηνίας τοῦ δευτέρου ἔτους μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τὴν δευτέραν πρακτικὴν αὐστηρὰν δοκιμασίαν δηλώσεως, μεθ' ἧς θέλει λάβει παρὰ τοῦ προεδρεύοντος τῆς συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ σχετικοῦ καθηγητοῦ τῆς χειμῶνος ἔγγραφον σημείωσιν περὶ τῶν φαρμακευτικῶν καὶ ἀναλυτικῶν θεμάτων, ἅτινα ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ.

§ 12. Ἡ δὲ τρίτη αὐστηρὰ δοκιμασία δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου φαρμακευτικοῦ ἔτους· ἀπαιτεῖται δὲ καθ' αὐτὴν ἐνδεικτικὸν α'. περὶ τῆς ἐπιτυχῶς δοθείσης αὐστηρᾶς πρακτικῆς ἐξετάσεως, β'. ἀκροάσεως πάντων τῶν μαθημάτων τοῦ δευτέρου φαρμακευτικοῦ ἔτους καὶ γ'. ἀνελλιποῦς φοιτήσεως εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις τοῦ χειμῶνος. Κατὰ τὴν τρίτην αὐστηρὰν ἐξέτασιν παρατίθενται αἱ παρὰ τοῦ ὑποψηφίου παρασκευασθεῖσαι φαρμακευτικαὶ σκευασαίαι καὶ ἡ περὶ αὐτῶν καὶ τῆς χημικῆς ἀναλύσεως παρ' αὐτοῦ συνταχθεῖσα ἔγγραφος ἔκθεσις.

§ 13. Καὶ αἱ τρεῖς αὐστηραὶ δοκιμασίαι θέλουσι τελεῖσθαι ἐν τῷ αὐτῷ πανεπιστημίῳ.

§ 14. Κατὰ μὲν τὴν πρώτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν συνίσταται

ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ κοσμήτορος τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, εἰάν οὗτος ἦναι συνάμα καθηγητῆς ἐνὸς τῶν ἐξεταστέων μαθημάτων, ἄλλως ἀναλαμβάνει τὴν προεδρείαν ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν τῶν μαθημάτων τούτων· εἶτα δὲ ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς φυσικῆς, τῆς βοτανικῆς, τῆς ζωολογίας καὶ τῆς ὀρυκτολογίας, οἵτινες ἐξετάζουσι καλούμενοι ἐκ περιτροπῆς, εἰάν ὑπάρχωσι πλείονες δι' ἕκαστον μάθημα.

§ 15. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν (πρακτικὴν) αὐστηρὰν δοκιμασίαν ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ τοῦ κοσμήτορος τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ὡς προέδρου, ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς χημείας καὶ τοῦ τῆς φαρμακευτικῆς· μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιοῦτου καλεῖται φαρμακοποιός τις ἐκ τῶν τῆς πόλεως.

§ 16. Κατὰ δὲ τὴν τρίτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν θέλουσι παρευρίσκεισθαι ἐκτὸς τοῦ προεδρεύοντος κοσμήτορος τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ὁ καθηγητῆς τῆς χημείας, ὁ τῆς φαρμακογνωστικῆς καὶ ὁ τῆς φαρμακευτικῆς ἢ ὁ ὡς ἀνωτέρω φαρμακοποιός.

§ 17. Ἐάν δὲ τύχη ὁ πρόεδρος νὰ ἐξετάζη ὡς καθηγητῆς ἐξεταστέου τινὸς μαθήματος θέλει ἀναλάβει τὴν προεδρείαν ἀντ' αὐτοῦ ὁ μετ' αὐτὸν ἀρχαιότερος ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην αὐστηρὰν δοκιμασίαν θέλει προεδρεύει καθ' ὅλην τὴν ἐξέτασιν ὁ προ-κοσμήτωρ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς. Ἐάν ὁμοίως ὁ προεδρεύων δὲν εἶναι καὶ ἐξεταστής, ἀποκείται αὐτῷ εἰάν θέλη νὰ ἀποτείνῃ ἐρωτήσεις ἢ οὐ· συνήθως ὁμοίως θέλει ἐξετάσει τὰς ἰατροφαρμακευτικὰς διατάξεις, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ καθηγηταὶ περιορίζονται εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τῶν μαθημάτων αὐτῶν.

§ 18. Οἱ βαθμοὶ τῶν τριῶν τούτων δοκιμασιῶν εἰσὶν: ἄριστα, ἐπαρκῶς, ἀνεπαρκῶς. Μεθ' ἕκαστην ἐξέτασιν τὸ σύνολον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφαίνεται μετὰ τινὰ συζήτησιν ἐγγράφως διὰ ψηφοφορίας, εἰάν ὁ ὑποψήφιος εἴτε ἐπέτυχεν εἰς ἅπαντα ἢ εἰς τινὰ τῶν μαθημάτων καὶ τίνος ἡξιώθη βαθμοῦ εἴτε εἰάν ἀπορρίπτεται ἐνέκα ἀποτυχίας εἰς ἅπαντα ἢ εἰς τινὰ τῶν μαθημάτων. Ὑφισταμένης διχογνωμίας μεταξὺ εἰδικοῦ τινος καθηγητοῦ καὶ

τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποψηφίου, ἢ ψῆφος τοῦ καθηγητοῦ τούτου κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος θεωρεῖται ἐπικρατοῦσα, ἀλλ' ἐὰν καὶ πάλιν ἐπέλθῃ ἰσοψηφία, ἢ αὐστηροτέρα τῶν γνωμῶν θέλει ἔχει τὴν νικῶσαν.

§ 19. Ὑποψήφιος ἀπορριφθεὶς ἔνεκα ἀποτυχίας ἐν τῇ θεωρητικῇ ἐξέτασει μαθήματός τινος δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ ταύτην μετὰ προθεσμίαν ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὀριζομένην, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ᾔσῃ μικροτέρα τῶν τριῶν μηνῶν· ἐὰν ὅμως ἀποτύχῃ εἰς δύο μαθήματα, ὀφείλει νὰ ἐπαναλάβῃ ὀλοκλήρον τὴν σχετικὴν αὐστηρὰν δοκιμασίαν, καὶ τοῦτο οὐχὶ πρὸ ἑξ μηνῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἀποτυχίαν ὑποψηφίου τινὸς ἐν τῇ πρακτικῇ αὐστηρᾷ δοκιμασίᾳ, δύναται ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτῷ εἴτε τὴν μερικὴν ἐπανάληψιν τῆς παρασκευῆς τῶν φαρμακευτικῶν σκευασιῶν ἢ τῆς ἐκτελέσεως τῆς χημικῆς ἀναλύσεως μετὰ τὴν ἐκ νέου φοίτησιν εἰς τὸ χημεῖον ἐπὶ τρεῖς περαιτέρω μῆνας, εἴτε νὰ ἀπορρίψῃ αὐτὸν ἐντελῶς, ἀπαιτοῦσα τὴν ἐπανάληψιν ὀλοκλήρου τῆς πρακτικῆς αὐστηρᾶς δοκιμασίας, ὅτε ὅμως ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει νὰ ἀσκηθῇ εἰς τὸ χημεῖον ἐπὶ ἑξ ἑτέροισι μῆνας.

§ 20. Ἐπιβάλλεται ἡ ἐπανάληψις αὐστηρᾶς τινος δοκιμασίας ὀλοκλήρου καὶ ἅπαξ μόνον, ὅταν ὁ ὑποψήφιος ἀποτύχῃ εἰς δύο ἢ πλείοτερα μαθήματα, τὸν νυντίον ὅμως ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ ὑποστῇ καὶ δευτέραν ἐπαναληπτικὴν ἐξέτασιν ἐὰν ἐν τινὶ τῶν θεωρητικῶν δοκιμασιῶν εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντικείμενον ἀπέτυχεν. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἐπαναληπτικὴ ἐξέτασις γίνεται παρουσίᾳ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς σχετικῆς δοκιμασίας εἰς ἣν ἀπερρίφθη, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀρκεῖ ἡ παρουσία τοῦ εἰδικοῦ ἐξεταστοῦ καὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὀρισθέντος προέδρου.

§ 21. Ὑποψήφιος λαβὼν ἐν ταῖς τρισὶν αὐστηραῖς δοκιμασίαις τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν ἐπαρκῶς, ὀρκίζεται καὶ λαμβάνει τὸ δίπλωμα τοῦ φαρμακοποιοῦ.

§ 22. Ἡ ὀρκωμοσία γίνεται διὰ τῆς ἀπαγγελίας τοῦ καθιερωθέντος διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 27 Δεκεμβρίου 1855 εἰδικοῦ τύ-

που τοῦ ὄρκου ἐνώπιον τοῦ κοσμήτορος τῆς ἰατρικῆς σχολῆς καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ πανεπιστημίου.

§ 23 καὶ 24. Τὸ δίπλωμα τοῦ φαρμακοποιοῦ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος τῆς ἰατρικῆς σχολῆς καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ πανεπιστημίου· συντάσσεται δὲ πρωτόκολλον τῶν αὐστηρῶν δοκιμασιῶν ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὰς προεδρευόντων, ἐν ᾧ ἀναφέρονται α'. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, β'. ἡ ἡλικία, γ'. τὸ θρήσκευμα τοῦ ὑποψηφίου, δ'. τὸ ἐκπαιδευτήριον ἐνθα ἐπεράτωσε τὰς ἐκυτοῦ σπουδὰς, ε'. ὁ βαθμὸς ὃν ἔλαβεν εἰς ἐκάστην αὐστηρὰν δοκιμασίαν. Εἰς δὲ τὸ πρωτόκολλον τῆς τελευταίας αὐστηρᾶς δοκιμασίας ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ς'. καὶ ἡ ἡμέρα τῆς διεκπαιρέωσως τοῦ διπλώματος καὶ τῆς ὀρκωμοσίας.

§ 25. Εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὰς αὐστηρὰς ἐξετάσεις, τὴν ὀρκωμοσίαν καὶ τὴν διεκπαιρέωσιν τοῦ διπλώματος δικαίωμα ἐν ὄλῳ φιορινίων 84,30, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ταμεῖον τῆς ἰατρικῆς σχολῆς λαμβάνει φιορίνια ἑπτὰ διὰ τὴν ὀρκωμοσίαν, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ πανεπιστημίου φιορίνια 4,30 καὶ τὸ ταμεῖον τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὸ δίπλωμα φιορίν. 8,30· τὸ δὲ ἐκ φιορινίων 64,70 ὑπόλοιπον διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν προέδρων καὶ μελῶν τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ἰσχύοντος τοῦ ἐθίμου νὰ λαμβάνωσι τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἅτινα παρεστάθησαν ἐν διπλῇ ἢ τριπλῇ ιδιότητι καὶ τὴν διπλασίαν ἢ τριπλασίαν ἢ τὰ λοιπὰ μέλη ἀποζημίωσιν.

§ 27. Κατὰ τὰς ἐπαναλήψεις αὐστηρᾶς τινος δοκιμασίας καταβάλλεται ἐκ νέου ὀλόκληρον τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα· ὅταν ὁμοῦς ἐπαναληφθῇ ἡ ἐξέτασις ἐνὸς μόνου μαθήματος, ἀπαιτεῖται μόνον ἡ καταβολὴ τῶν ἀναλόγων διὰ τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰδικὸν ἐξεταστήν δικαιομάτων.

## II.

Κανονισμὸς σπουδῶν καὶ ἐξετάσεων ἐπὶ ἀποκτήσει τοῦ βαθμοῦ τοῦ διδάκτορος τῆς φαρμακευτικῆς.

§ 29. Ἐξεστὶ τοῖς φοιτηταῖς τῆς φαρμακευτικῆς νὰ παρατεί-

νωσι μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῶν φαρμακευτικῶν σπουδῶν τὴν φοίτησιν αὐτῶν καὶ νὰ ἀποκτήσωσι τότε ἀντὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ φαρμακοποιοῦ τὸν τοῦ διδάκτορος τῆς φαρμακευτικῆς· ὀφείλουσιν ὁμῶς τότε ν' ἀποδείξωσιν ὅτι διήλθον τὰς ὀκταετεῖς γυμνασιακὰς σπουδὰς λαβόντες κατὰ τὰς ἀπολυτηρίου ἐξετάσεις τὸν βαθμὸν ἄριστα, ὅτι ἐχρημάτισαν ἐπὶ δύο ἔτη μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀπολυτηρίου βοηθαὶ ἀνεγνώρισμένου τινὸς φαρμακείου, ὅτι διήκουσαν ἐπὶ δύο ἔτη τὰ διὰ τοὺς φαρμακοποιοὺς διαγεγραμμένα διαιτητῆ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ μαθήματα, ὅτι ἠκροάσαντο ἐπὶ ἕτερα τρία ἔτη τῶν μαθημάτων περὶ γενικῆς ἀνοργάνου καὶ ὀργανικῆς χημείας, περὶ ἀναλυτικῆς χημείας καὶ περὶ φαρμακευτικῆς χημείας, καὶ ὅτι τέλος συμμετέσχον ἐπιμελῶς τῶν πρακτικῶν τῆς χημείας καὶ τῆς φαρμακευτικῆς ἀσκήσεων.

§ 30. Οἱ τοιοῦτοι ὑποψήφιοι θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς τρεῖς αὐστηρὰς δοκιμασίας κατὰ τὸ προηγούμενον κεφάλαιον I καὶ ὀφείλουσι ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἐξετάσεις τὸν βαθμὸν ἄριστα, νὰ ἐκτελέσωσι δύο διὰ κλήρου χημικὰς ἐργασίας, νὰ ἀναπτύξωσιν ἰδέας θεωρητικὰς συγγενεῖς πρὸς τὰ θέματα ταῦτα ἐν προφορικῇ παραδόσει, τελουμένη ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ διανείμωσι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν πρόκειται νὰ κάμωσι τὴν ὁμιλίαν ταύτην πραγματείαν περὶ τινος χημικοῦ ἢ συγγενοῦς ἀντικειμένου καὶ νὰ ὑπερασπισθῶσιν αὐτὴν κατὰ τῶν τυχόν ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν ἐγειρομένων ἐνστάσεων. Τῆς δ' ἐκτελέσεως τῶν πρακτικῶν θεμάτων θέλει γίνεαι τοῦλάχιστον ἡ ἔναρξις ἐνώπιον ὀλοκλήρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐνῶ ἡ ἐξακολούθησις καὶ ἀποπεράτωσις αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν μόνον τοῦ καθηγητοῦ καὶ παρουσίᾳ τῶν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην δηλωσάντων φοιτητῶν.

§ 35. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ συνίσταται κατὰ τὴν δημοσίαν ταύτην ἐξέτασιν ἐκ πάντων τῶν εἰδικῶν ἐξεταστῶν, ἐκτὸς τοῦ τῆς φαρμακογνωστικῆς, οἵτινες ἔλαβον μέρος κατὰ τὰς τρεῖς αὐστηρὰς δοκιμασίας, ἕκαστος δὲ αὐτῶν δικαιούται ἐξετάστρων ἐννέα φιορινίων· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀναγόρευσιν, τὴν ὀρκοδοσίαν, τὴν

διεκπαιρέωσιν τοῦ διπλώματος, καὶ τὰ καταβλητέα δικαιώματα ἰσχύουσιν αἱ ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ ὀρισθεῖσαι διατάξεις.

—

Ἐν Αὐστρίᾳ ὑπάρχουσι ἰδρύματά τινα ἐκπαιδευτικά, εἰδικά, ἔχοντα δικαιώματα σχολῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ δυνάμενα νὰ χρηγησῶσιν εἰς τοὺς ἐν αὐτοῖς ἐκπαιδευομένους τὸν βαθμὸν τοῦ διδάκτορος. Τοιαῦτα εἰσὶ·

α'. Διὰ τὴν θεολογικὴν ἐκπαίδευσιν·

1. Τὰ θεολογικὰ ἱερατικὰ καὶ μοναστηριακὰ ἐκπαιδευτήρια.
2. Ἡ θεολογικὴ σχολὴ τῶν διαμαρτυρομένων ἐν Βιέννῃ.
3. Αἱ θεολογικαὶ σχολαὶ τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ἐν Czernowitz, Zara καὶ Karlsstadt.

β'. Διὰ τὴν τῶν ἰατρῶν ἐκπαίδευσιν·

1. Ἡ ἰατροχειρουργικὴ ἀκαδημία τοῦ Ἰωσήφ ἐν Βιέννῃ.
2. Τὰ χειρουργικὰ σχολεῖα ἐν Innsbruck, Salzburg, Olmütz καὶ Lemberg.
3. Τὰ μαιευτικὰ σχολεῖα καὶ 4. τὸ κτηνιατρικὸν ἐκπαιδευτήριον ἐν Βιέννῃ.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐπισημασθέντα ἵδρύματα ἐκπαιδευτικὰ ἐν Αὐστρίᾳ

Λόγος ἀπαγγελθεὶς ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου

ΔΡ. ΑΙΝΑΝΕΡ

—

( Συνέχ. ὄρα εἰς προηγ. τευχ. )

Κατ' αὐτὴν πάντα τὰ τέκνα, ἅτινα ἐγεννῶντο κατὰ τὸ πρῆγον ἔτος, παρουσιάζοντο εἰς τὴν κοινότητα, καὶ ὑπὲρ ἐκάστου θύεται αἰξ ἢ πρόβατον. Ἀφοῦ δὲ ἐγγραφῶσι τὰ ὀνόματα εἰς τὸν κατάλογον τῆς φυλῆς, οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἔτι εἰς τὸ σχολεῖον φοιτῶντες παῖδες προσέρχονται ὅπως ἀναγνώσωσι τεμάχιόν τι ἐκ τῶν